

В. М. Селезінка

Івасюк Михайло Григорович

ІВАСЮК Михайло Григорович (25. 11. 1917, м. Кіцмань, нині Чернів. обл. – 05. 02. 1995, Чернівці) – письменник, фольклорист, громадсько-культурний діяч. Батько [В. Івасюка](#). Кандидат філологічних наук (1972). Літ. премія ім. Д. Загула (1992) та Літ.-мист. премія ім. С. Воробкевича (1993). У 1939 вступив до Чернів. університету, звідки відрах. за несплату за навчання. Бажаючи продовжити освіту в СРСР, того ж року перейшов румун.-рад. кордон, був ув'язн. і засланий у Комі АРСР (РФ). Після звільнення 1946 викладав франц. мову в Кіцман. с.-г. технікумі та серед. школі. 1949 заочно закін. факультет іноз. мов Чернів. університету, де й працював 1964–87 доцент кафедри історії укр. літ-ри. Дебютував віршем «Розкажу тобі казку» у дит. ж. «Українська ластівка» (Чернівці, 1934). У романах «Червоні троянди» (К., 1960), «Вирок» (1977), «Серце не камінь» (1978), «Пташка піднебесна» (1985; усі – Ужгород), зб. оповідань «Відламана галузка» (К., 1963), повістях «Двобій» (1967) та «Весняні громовиці» (1970; обидві – Ужгород) відтворив життя Пн. Буковини 1930–40-х рр. Романи «Балада про вершника на білому коні» (1980) та «Лицарі великої любові» (1987; обидва – Ужгород) – худож. екскурс в історію Буковини 17 ст., де за кращу долю боровся нар. ватажок Мирон Дитинка. Своєрід. реквіємом стала повість «Монолог перед обличчям сина» (ж. «Жовтень», 1988, № 9–10; окреме вид. – Чц., 2000). Події у романі «Турнір королівських блазнів» (ж. «Дзвін», 1994, № 5–6; окреме вид. – Чц., 1997) пов'яз. з історією Шипин. землі 15 ст. Як фольклорист упорядкував зб. «Казки Буковини. Казки Верховини» (1968), «Чарівне горнятко» (1971), «Казки Буковини» (1973; усі – Ужгород). Видав з передмовою «Твори» С. Воробкевича (Уж., 1986), підготував до друку твори С. Яричевського, З. Канюк та ін. 1998 Чернів. універс. наук. бібліотеку названо ім'ям І.; 2002 на будинку по вул. В. Маяковського, № 1, де він жив (нині тут [Івасюка В. Чернівецький обласний меморіальний](#)

[музей](#)), відкрито мемор. дошку (скульптор В. Берлад).

Основні твори

Балада про вершника на білому коні. Серце не камінь: Романи. К., 1988; Елегії для сина: Поезії. Уж., 1991; Сповідь Аріадни: Новели. Чц., 2000; У царстві вертухаїв: Роман у новелах. Чц., 2008; рос. перекл. – Баллада о всаднике на белом коне. Москва, 1984.

Рекомендована література

1. Творча індивідуальність і мовостиль Михайла Івасюка: До 80-річчя від дня народж. письменника: Зб. ст. Чц., 1997;
2. Пушик С. Батько й син з-під сузір'я порядності (документальна повість про М. Івасюка) // Літ.-мист. Буковина. 1997, 22 листоп.;
3. Нечаєва П. Лицар життя // Нечаєва П. Безсмертна тінь великих душ: Загадка любові Володимира, Софії та Михайла Івасюків. Чц., 2002;
4. Мельничук Б. «Інтелігент з мужицькими руками», до 90-річчя від дня народження Михайла Івасюка // Дзвін. 2007. № 11–12.

Бібліографічний опис:

Івасюк Михайло Григорович / В. М. Селезінка // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13548>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).